

що спричиняє дефляційний та ревальваційний тиск на економіки країн «центру».

Проблеми фінансової нестабільності України та її інтеграції у міжнародні економічні відносини мають ще й суттєвий внутрішній аспект. Безліч досліджень доводять недостатній ступень зрілості українського фінансового ринку. Його розвиненість на національному рівні є необхідною умовою для розвитку інтеграційних процесів у ринок світовий. Україна як держава сьогодні має безліч проблем через те, що не сформувала конкурентну інфраструктуру економіки в цілому та фінансового ринку зокрема. Проте, в основі протидії сучасним світовим фінансовим кризам та викликам глобалізації лежить не тільки ефективна економічна політика, а й розвинена фінансова системи країни, що має високий рівень довіри як національного споживача, так і міжнародного.

Список літератури: 1. Соціально-економічний розвиток України у 2013 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу.- www.ukrstat.gov.ua 2. *Осавлюк С. Л.* Прогнозування нестабільності фінансових ринків в умовах глобалізації. - К.: Інститут світової економіки та міжнародних відносин НАН України, 2002. - 248 с. 3. *Орлова Н., Свечкіна А.* Особливості розвитку світового фінансового ринку в умовах глобалізації // Схід.-№5(83), вересень-жовтень 2007р. - С. 5-9.

А.І. Сердюк, студентка 5-го курсу

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РЕЙТИНГОВИХ ОЦІНОК ДІЯЛЬНОСТІ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ УКРАЇНИ

Процеси глобалізації, міжнародний розподіл праці, нестабільний економічний стан національної економіки безпосередньо впливає на розвиток та функціонування банківської системи в цілому та на окремих банківських установ. Проблема оцінки надійності банків є актуальною проблемою як для керівництва банківських установ, так і для їх партнерів та клієнтів. Крім того, на базі рейтингового оцінювання здійснюється моніторинг діяльності банків, що є однією із функцій Національного Банку України.

Тому постає питання щодо доцільності використання певних

інструментів та методик щодо узагальненої оцінки діяльності комерційних банків, одним із яких є рейтингова оцінка.

Рейтинг - це показник оцінки діяльності, популярності, авторитету якоїсь особи, організації, групи, програм у певний час, що визначається соціологічним опитуванням, голосуванням та ін. і визначається місцем, яке вони посідають серед собі подібних. [1] Рейтинг – це всесвітньо прийнятий інструмент для визначення комплексної оцінки банківських установ за стандартизованим набором показників.

На сьогоднішній день існує велика кількість методик рейтингової оцінки, починаючи від методик, які використовують Національний Банк України та Асоціація Українських Банків і до приватних методик (ті які розробляють авторитетні журнали та рейтингові агентства), наприклад, методика CAMELS, В.С. Кромонава, О.Б. Ширінської, «Експерт-Україна» та інші.

Існують різні точки зору, щодо застосування рейтингових методик, наприклад, Батковський В. А. вважає, що «рейтингова оцінка банку не може слугувати мірилом фінансової стійкості банків, ...а лише показує позицію банку в загальній сукупності банків» [2].

З іншого боку, автори зазначають, що рейтинги не слугують для того, щоб визначити конкретну позицію банку в сукупності інших, а для того, щоб визначити об'єктивну оцінку банківської установи.

В Україні застосування рейтингу при аналізі діяльності банків дозволяє оцінити надійність, стійкість, ефективність роботи та кредитоспроможність банківської установи. При нестабільній економічній ситуації в країні рейтинговий аналіз не може визначити абсолютну надійність. Тому виникає необхідність перерахунку вагових коефіцієнтів.

Існує низка суперечностей, що пов'язані з використанням даних методик. По-перше, результати проведення рейтингової оцінки банку повинні бути прозорими та доступними широкому колу людей, проте це може призвести до паніки клієнтів у випадку, коли банк переживає незначні труднощі, які не призводять до катастрофічних наслідків. По-друге, при

оцінюванні діяльності комерційних банків необхідно використовувати як кількісні, так і якісні показники, що потребує застосування експертних оцінок, а це в свою чергу, має суб'єктивний характер.

Деякі автори вважають, що вітчизняним експертам необхідно спиратися на досвід зарубіжних авторів у цій сфері, проте на нашу думку, він носить обмежений характер в національній економіці, тому що функціонування банків вітчизняних та зарубіжних дещо відрізняється – різна законодавча база, політичний та економічний стан тощо.

Отже, тема рейтингових оцінок діяльності банків є актуальною та багатогранною. Рейтинги комерційних банків є індикаторами їх ефективності та надійності, проте вони мають свої недоліки та переваги. Це говорить про те, що вони вимагають подальших удосконалень та доопрацювань.

Список літератури: 1. Вільна енциклопедія Вікіпедія. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/Рейтинг>. - Назва з домашньої сторінки Інтернету; 2. Батковський В. А. Рейтингова оцінка діяльності банків / В. А. Батковський // Фінанси України. – 2004.– № 5. – С. 145–150.

О.П. Соболева, канд. екон. наук, завідувач кафедри економічної теорії Харківського інституту банківської справи УБС НБУ

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ЦЕНТРАЛЬНОГО БАНКУ ЯК ІНСТИТУЦІЙНА ОСНОВА МОНЕТАРНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ

В умовах ринкової економіки поточні завдання економічної політики держави обумовлені необхідністю досягнення певних темпів економічного зростання, існуючими рівнями інфляції та безробіття, станом платіжного балансу. Ці макроекономічні показники є взаємопов'язаними, а їх оптимальний стан значною мірою залежить від ступеня ефективності фінансово-кредитної системи в якій центральний банк є ключовою ланкою. Адже саме грошово-кредитні інструменти є абсолютно адекватними для регулювання макроекономічних процесів в ринковій економіці і саме центральний банк